

engang ifølge Erfaringen gaar Slid paa. Der er det min Overbevisning, at man afskriver for lidt, og det stiller sig for mig saare tvivlsomt, om disse to Ting ikke saa nogenlunde opvejer hinanden. Det er muligt, at man ved en bedre Regnskabsform kan paavise, at man virkelig fører for meget over paa Driften, hvis man tager alle § 26 s Udgifter over paa Driften, men indtil det modsatte er bevist tror jeg ikke, at man, som den højtærede Finansminister synes at mene, har Lov til at sige, at der ikke skal være Dækning for alle Paragrafferne under eet. Jeg maa derfor hævde, at det Resultat, der er naaet i Øjeblikket, visende et Driftsoverskud paa §§ 1—25, langt fra er tilfredsstillende. Spørgsmaalet bliver da, om man dels for indeværende Finansaar, dels for det Aar, der kommer, og for hvilket der nu altsaa foreligger Forslag, tør nære begrundet Haab om, at der vil blive Balance. At skaffe denne Balance var i Virkeligheden Hovedproblemet i den Samling, vi sluttede i April. Efter Vedtagelserne i den Samling skulde der jo være 45 Mill. Kr. til Raadighed til Tillægsbevillingslovens Udgifter, og Spørgsmaalet bliver da først og fremmest, om det kan antages, at disse Millioner ogsaa vil være til Raadighed til Tillægsbevillingslovens Udgifter, og da altsaa først og fremmest igen, om Indtægterne kan holde nogenlunde. Her er jeg i det behagelige Tilfælde — for nu kunde maaske nogen mene, at det er mig en særlig Behagelighed at kritisere den højtærede Finansminister, men det har det ingen Sinde været, men jeg maa erkende, at der til Tider har været Grund til at kritisere den højtærede Finansministers Optimisme —, at jeg nærmest er tilbøjelig til at tro, at dette Spørgsmaal maa besvares med Ja. Jeg nærer jo nogen Tvivl om, hvorvidt Statsvirksomhedernes Overskud vil blive det budgetterede; jeg kan ikke ret se, at Indtægtsoverskuddet for de Maaneder, der er gaaet, sammenholdt med Overskuddet for de tilsvarende Maaneder i det foregaaende Finansaar, giver noget berettiget Haab om, at Overskuddet i indeværende Aar skulde blive saa meget større end i det foregaaende Aar — saa vidt jeg husker, drejer det sig om en Forskel paa 7—8 Mill. Kr. —, og jeg kan heller ikke se, at Driften i indeværende Aar skulde ligge saa forskelligt fra Driften i det foregaaende Aar, at der med den store Forskel, der faktisk skulde blive, hvis Budgettet i

Aar skulde holde, virkelig skulde være Grundlag for at nære Haab derom.

Nærer jeg altsaa med Hensyn til Statsvirksomhederne en forholdsvis ringe Tro til, at Overskuddet bliver fuldt saa stort som antaget, saa slutter jeg mig ganske afgjort til de Udtalelser, den højtærede Finansminister fremsatte om, at man ikke tør haabe, at Indkomst- og Formueskatten vil give det, man havde ventet; der er beregnet en Indtægt paa 131 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men den højtærede Finansminister har allerede angivet, at nu tør man ikke regne med mere end 125 Mill. Kr.

For disse to Posters Vedkommende maa jeg altsaa antage, at der bliver en ikke uvæsentlig Nedgang, men til Gengæld nærer jeg rigtignok den Tro efter de Resultater, der foreligger med Hensyn til de indirekte Skatter, at disse vil stige fuldt saa meget, som Indtægterne, efter hvad jeg her har nævnt, vil gaa ned. Det er ganske øjensynligt, at de indirekte Skatter, ogsaa for saa vidt angaar de nyere Skatter — og her tænker jeg baade paa Spiritus og Tobak og sligt —, er i Stigning; Beskæftigelsesgraden er jo ogsaa i Øjeblikket bedre, end den var for et Aar siden, og det er klart, at ikke mindst Forbruget af Artikler som disse af mere eller mindre luksusmæssig Karakter i høj Grad maa paavirkes af den øjeblikkelige økonomiske Situation og Beskæftigelsessituationen i Landet.

Jeg tror altsaa, man har Lov at nære det Haab, at Indtægtssiden vil holde. Hvorledes det vil gaa med de mere almindelige Udgifter paa Udgiftssiden, er det for tidligt at have nogen virkelig Mening om. Der er imidlertid, som ogsaa paaapeget af tidligere Talere, vistnok først af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, visse Udgifter, som man afgjort maa regne med, og her synes de væsentligste at være de af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen fremdragne, nemlig en større Udgift til Forrentning af Statsgælden end opført paa Finansloven, ligeledes større Udgifter til Lønninger paa Grund af Dyrtidens Stigning og endelig større Udgifter, specielt paa § 26, til Jernbaner, foranlediget af de Nedsæringsplaner, som det højtærede Ministerium gennemførte i Fjor, Nedsæringsplaner, om hvilke jo ogsaa den ærede Ordfører for Partiet Venstre sagde, at de til en vis Grad var mere af formel end af reel Natur.

Med Hensyn til Renteudgiften, som baade er omtalt af det ærede Medlem Hr.